

Can Mataporcs.

Malgrat ser un petit propietari i fer de pagès en una heretat ben escassa, en Miquel va ser un personatge força actiu: a l'última dècada de la seva vida (1869-1879), fou capaç de prestar diners a altres persones de la comarca; entre els mesos de setembre de 1873 i l'abril de 1875, coincidint amb el període de la Primera República espanyola, va ser alcalde del poble; i va adquirir béns i drets sobre un parell d'immobles de la vila de Caldes de Montbui.

Evidentment, aquells van ser uns anys d'una certa prosperitat a can Mataporcs, i potser van permetre ampliar l'edifici. Però, la felicitat no fou completa, ja que en Miquel i na Josefa no van tenir descendència. Quan en Miquel tenia 40 anys, i havent passat 13 anys de matrimoni sense fills ni filles, va fer testament. En ell, ordenava que el seu pare gaudís de l'usdefruit de tots els seus béns mentres visqués; un cop hagués mort, deixava "todos los bienes, derechos, créditos y

acciones por mi adquiridos" a la seva muller, Josefa; i, en darrer lloc, nomenava hereu del patrimoni de can Mataporcs al seu germà Jaume, el cisteller. En Miquel va morir el mes de març de 1879.

En aquell moment, la casa va perdre el seu hereu, i l'avi Mataporcs va procurar solucionar aquella situació que acostumava a dur maldecaps a moltes famílies. Després d'arribar a un acord amb la seva nora, en Mataporcs va arreglar el retorn del seu fill Jaume, el cisteller, a casa. Efectivament, en Jaume hi va tornar amb la seva esposa Maria i amb els seus fills Josep Nicolau (1863-1943), que aleshores era aprenent de cisteller, Josep (conegut com a "Pepito"), Joan (1879-1968) i Dolors (1865-1890). El matrimoni encara va tenir un altre fill, Sebastià Flaquer i Moret (1881-1970), però aquest ja va néixer a can Mataporcs.

Tots els fills mascles d'en Jaume havien après l'ofici de cisteller, tot i que el germà gran, en Josep Nicolau, va deixar d'exercir-lo quan va esdevenir l'hereu de can Mataporcs. Des d'aleshores, els documents de l'època el qualifiquen, a ell i al seu pare, de "labrador". A més, sembla que van deixar de fer de matadors de porcs, tal i com havia realitzat el seu avi.

L'any 1888 l'hereu, Josep Nicolau Flaquer, es va casar amb Francesca Govern i Pineda (1869-1938). Més tard, els seus germans "Pepito" i Joan es van traslladar a Granollers, on ambdós van continuar fent de cistellers. El petit, Sebastià, també va fer de cisteller, tot i que preferia la magalla al vímet.

El setembre de 1901 el seu pare, Jaume Flaquer, el primer cisteller de la nissaga dels Flaquer, va morir. Tot i que ell no hauria d'haver estat l'hereu de can Mataporcs, ho va ser a causa de la mort sense descendència del seu germà Miquel. Quan això succeí, l'any 1879, la família Flaquer va disposar d'efectius suficients per tal de superar la situació. Havien compaginat les tasques agrícoles amb l'exercici d'un ofici (matador de porcs i cistellers), i se n'havien ensortit prou bé.